

2. Стахеева-Боговик О. Право ЄС у сфері транскордонної неспроможності / О. Стахеева-Боговик // Судова апеляція. – № 2(35). – 2014. – С. 118-124.

3. Про затвердження Порядку відчуження у процедурі санації майна боржника шляхом заміщення активів: постанова Кабінету Міністрів України від 01.04.2013 № 244 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show>.

4. Радзивилук В. Проблемы сближения национальных законодательств на примере законодательства о банкротстве (несостоятельности) / В. Радзивилук // Хармонизація стечајног права и нови закон о стечајном поступку: зборник радова / [уредник Г. Станковић]. – Ниш: Правни факультет, 2006. – С. 25-31.

УДК 338.1.339.5

Козирєва В. П., к.ю.н., доцент,

Банах А. І., студентка,

Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ОКРЕМІ ПОЛОЖЕННЯ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ УКРАЇНИ З ЄС, ПОВ'ЯЗАНИХ З ТОРГІВЛЕЮ ЕНЕРГОНОСІЯМИ

На сьогодні в Україні міжнародні питання, пов'язані з торгівлею енергоносіями, регулюються низкою міжнародних договорів та угод, основними з яких є Договір до Енергетичної Хартії 1994 року, Договір про заснування Енергетичного Співтовариства 2005 року та Угода СОТ.

Реалізація визначених в угодах зобов'язань України здійснюється на підставі низки законів та інших нормативно-правових актів, головними серед яких є Митний кодекс України, Закони України «Про трубопровідний транспорт», «Про інвестиційну діяльність», «Про засади функціонування ринку природного газу» тощо.

Положення чинного законодавства України переважно відповідають міжнародним договорам України. Проте, деякі положення нормативно-правових актів потребують удосконалення з урахуванням вимог європейського законодавства. Крім того, розроблене законодавство не врегульовує всіх завдань, визначених в Угоді.

Угода містить зобов'язання України та ЄС щодо внутрішнього регулювання цін, заборони подвійного ціноутворення, митних зборів і платежів та кількісних обмежень, транзиту й транспортування, модернізації, розвитку та використання інфраструктури, несанкціонованого відбору енергетичних товарів тощо.

Положення Угоди передбачають можливість зобов'язань (як виключення із правил ринкової торгівлі енергоносіями) компаній, що є суб'єктами «загального економічного інтересу», постачати газ та електроенергію за регульованими цінами. При цьому дане зобов'язання

має бути чітко та прозоро визначеним, підконтрольним, застосовуватися у пропорційний та недискримінаційний спосіб і мати кінцевий строк застосування, а також не закривати доступ на ринок для інших компаній.

Зміна моделі організації ринку в Україні має створити реальні можливості для виходу на національний енергетичний ринок нових гравців, зокрема в сегменті видобування (генерації електроенергії) і постачання природного газу і електроенергії. Зокрема, це стане можливим, завдяки отриманню новими компаніями доступу до транзитної та передавальної інфраструктури, що необхідний для фізичного руху товару (енергоносія) від постачальника до кінцевого споживача.

Запровадження ринкової моделі ціноутворення потребує розробки нового законодавства України, гармонізованого із відповідними директивами ЄС, та удосконалення існуючого, а також повноцінної їх імплементації, яка буде полягати в усуненні бар'єрів для появи конкурентного середовища на енергетичному ринку.

Створення належних умов буде критично залежати від зміни статусу та моделі роботи регулятора на енергетичному ринку України – Національної Комісії, що здійснює регулювання у сфері енергетики. Для забезпечення недискримінаційного та прозорого встановлення тарифів на газ та електроенергію регулятор повинен отримати реальну незалежність, широкі повноваження та розраховувати тарифи, виходячи виключно із потреб розвитку енергетичної інфраструктури.

Імплементація принципу паритету експортних та внутрішніх цін на енергоносії вимагає скасування практики цінового субсидування одних категорій споживачів за рахунок інших, прямого субсидування окремих категорій споживачів через механізм бюджетних компенсацій вертикально-інтегрованим постачальникам та цінового субсидування між різними видами електрогенерації. Завданням України у цьому контексті є зміна системи соціального захисту «вразливих споживачів», яка має стати більш адресною, прозорою і ефективною з точки зору витрачання бюджетних коштів [2].

Можна припустити, що наслідками цих кроків можуть бути такі, як:

- забезпечення прозорості механізмів формування тарифів на енергоносії та дотримання правил конкуренції, що сприятиме залученню інвестицій в українську енергетику, а також відкриття для українських компаній доступу на європейський енергетичний ринок;

- створення суттєвих стимулів для економії споживання енергії домогосподарствами, оскільки зробить окупними енергоощадні технології, що дозволить вирівняти вартість комунальних рахунків до більш прийняттого рівня за рахунок скорочення споживання;

- зниження імпорту енергоносіїв (який сьогодні становить близько 32% від загального імпорту), покращення торгівельного балансу та зниження девальваційного тиску на національну валюту;

— поява реальної конкуренції між компаніями-постачальниками в цьому сегменті дозволить попередити подальше раптове зростання цін на енергоносії для домогосподарств;

— спрощення та здешевлення експорту/імпорту природного газу, електроенергії та нафти між країнами за рахунок скасування існуючих митних платежів [1].

Але це також може призвести до негативних наслідків: зростання цін на природний газ, електроенергію та теплову енергію для домогосподарств, оскільки чинні регульовані тарифи є нижчими за повну собівартість їх продажу.

Література

1. Економічна складова Угоди про асоціацію між Україною та ЄС: наслідки для бізнесу, населення, державного управління / за ред. І. Бураковського та В. Мовчан. – К.: Інститут економічних досліджень і політичних консультацій, 2014. – 141 с.

2. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/kmu/docs/EA/00_Ukraine.

УДК 341.16

Козирєва В. П., к.ю.н., доцент,
Вінцевич О. Ю., студент,

Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ РЕАЛІЗАЦІЇ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄС

Підписання Україною Угоди про асоціацію з Європейським Союзом та його державами-членами відкриває перед нашою державою перспективу інтеграції до цього об'єднання з можливим членством у ньому після створення між партнерами зони вільної торгівлі. Відзначається, що реалізація Угоди про асоціацію здійснюється на міжнародному й національному рівнях завдяки використанню різних засобів – приєднання до міжнародних договорів; приведення національних законів у відповідність до правових актів інституцій ЄС; визнання Україною національних стандартів держав-членів ЄС; взаємного дотримання правил другої сторони тощо. Наголошується на тому, що найважливішим правовим інструментом поширення європейських *acquis communautaire* на внутрішній правопорядок України є гармонізація національного законодавства з правом Євросоюзу [1].

Серед міжнародних договорів, які укладає Європейський союз (ЄС) із